

[Miljøministeren]

Lovforslaget fremsættes samtidig med forslag til en ny skovlov samt forslag til ændring af lov om lands- og regionplanlægning og lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet. Lovforslaget skal endvidere ses i sammenhæng med landbrugsministerens forslag til lov om ændring af lov om støtte til forbedring af strukturen og effektiviteten i jordbruget (forbedringsloven).

De nævnte love indgik sammen med forslaget om ændring af naturfredningsloven i den »grønne pakke«, som behandledes i Folketinget i marts 1988, men som bortfaldt på grund af folketingsvalget.

Det er nu som led i Miljøministeriets lovmoderniseringsarbejde besluttet at underkaste naturfredningsloven en gennemgribende revision, hvori bl.a. indgår de tankegange, som fremgår af Brundtlandkommissionens rapport fra 1987 om miljø og udvikling, »Vor fælles fremtid«.

Nærværende lovforslag om naturforvaltning, som indeholder de første elementer af en mere samlet varetagelse af naturinteresserne, skal især ses som et instrument til realiseringen af marginaljordsstrategien.

Med lovforslaget videreføres virkemidlerne fra lov nr. 230 af 7. juni 1972 om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål samtidig med, at der skabes yderligere virkemidler til gennemførelse af en moderne naturpolitik.

Som noget nyt åbnes således mulighed for at yde lån og tilskud til amtskommuner, kommuner, almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner samt til private. Lån og tilskud ydes på grundlag af aftaler om bevaring, pleje og genopretning af naturområder og aftaler om, at arealer kan anvendes til gavn for friluftslivet. Ligeledes foreslås der mulighed for at anvende en del af bevillingerne til afholdelse af driftsudgifter på Miljøministeriets ejendomme.

Lovforslaget tilsigter at varetage 4 ligestillede formål:

- bevaring og pleje af landskabelige og kulturhistoriske værdier,
- bevaring eller forbedring af betingelserne for det vilde plante- og dyreliv, hvilket bl.a. sker gennem naturgenopretning,
- forøgelse af skovarealet og
- forbedring af mulighederne for friluftslivet.

Loven vil blive administreret af Miljøministeriet ved Skov- og Naturstyrelsen.

Lovforslaget forudsætter, at der ved lovens administration medvirker et rådgivende udvalg med repræsentanter for: Finansministeriet, Landbrugsministeriet, Amsrådsforeningen i Danmark, Hovedstadsrådet, Kommunernes Landsforening, Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Naturfredningsrådet, Fritidsminderådet, De Danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger, Tolvmandsforeningerne og Jagtorganisationernes Fællesudvalg.

Lovforslaget har i slutningen af 1987 været forelagt for berørte myndigheder, organisationer m.v. Der har generelt været forståelse for lovens formål, og langt de fleste bemærkninger til lovforslaget – herunder ønsker om sæde i det rådgivende udvalg – har kunnet imødekommes.

Med disse ord, idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvilige behandling.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om lands- og regionplanlægning og af lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet. (Planlægning af skovrejsningsområder).

(Lovforslag nr. L 90).

Lovforslaget er en del af opfølgningen af marginaljordsstrategien, af »den grønne strategi« og af den skovpolitiske redegørelse. I de nævnte redegørelser peges der på det ønskelige i at øge landets skovareal.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med 3 andre lovforslag.

Det drejer sig om min kollega landbrugsministerens forslag til lov om ændring af lov om støtte til forbedring af strukturen og effektiviteten i jordbruget (L 70 fremsat den 26. oktober 1988) samt mine egne forslag til lov om naturforvaltning og forslag til skovlov, der fremsættes samtidig med dette forslag om ændringer i lands- og regionplanlovene.

Forslaget om planlægning af skovrejsningsområder er desuden et led i opfølgningen af anbefalingerne fra Struktur- og Planudvalgets 2. delbetænkning (betænkning nr. 1145).

Sigtet med lovforslaget er gennem den amtskommunale regionplanlægning at få udpeget områder, der ud fra en helhedsbetragtning er mest velegnede til skovrejsning.